

SENIOREN Stichting Oopoe matcht 55-plussers aan oppashond in de buurt

'Het is een verrijking van mijn leven'

Beweging, buiten zijn, sociaal contact en gezelligheid. Dat is wat veel mensen die niet meer aan een eigen hond willen beginnen, missen op latere leeftijd. Stichting Oopoe biedt een oplossing: zij matcht 55-plussers aan een oppashond in de buurt. „Nu heb ik wel de lusten, maar niet de lasten.”

Kees (man van Lida), Lida (67) uit Heemskerk, oppashond Gaffel en Eva (baasje van Gaffel).

FOTO'S BRAM KLOOS

„
Destijds zag ik een advertentie in de krant staan en het leek mij hartstikke leuk

Carla (79) uit Alkmaar

Nadine Hoed

Alkmaar ■ Stichting Oopoe is veertien jaar geleden in het leven geroepen en inmiddels zijn er al meer dan zesduizend matches gerealiseerd. „Met een oppashond hebben mensen toch weer de voordelen van een hond, maar tegelijkertijd behouden zij wel hun vrijheid”, vertelt Ellen Groneman, directrice van Stichting Oopoe. Daarnaast worden hondeneigenaren die oppas zoeken voor hun viervoeter, op deze manier ook geholpen. „Iedereen wordt er blij van”, aldus Groneman.

Carla (79) uit Alkmaar is inmiddels al twaalf jaar gematcht aan oppashond Pleun. „Destijds zag ik een advertentie in de krant staan en het leek mij hartstikke leuk”, vertelt Carla. „Ik ben er nog steeds onwijs blij mee en ik heb nog steeds dezelfde hond als toen. Het klikt zo goed, vanaf het begin gelijk al. Ook met het baasje.”

Het baasje van Pleun is van dezelfde leeftijd als Carla. „Zij is blij en ik ben blij”, benadrukt Carla. Pleun is iedere week op een vaste dag bij haar thuis. „Doordat Pleun langskomt, is het eigenlijk een gegeven dat ik die dag meerdere keren ga wandelen en de deur uit ga. Het houdt mij in beweging”, aldus Carla. „Onderweg kom ik vaak mensen tegen. Dan maak je

een praatje, wat ik ook gezellig vind.” Ze wist van tevoren al wat het inhoudt om een hond te hebben, aangezien ze er eerder al een had. „Nu heb ik wel de lusten, maar niet de lasten”, besluit Carla.

„Toen ik een foldertje van Oopoe tegenkwam, ben ik op het internet gaan kijken om mij aan te melden”, vertelt de Heemskerkse Lida (67), gematcht aan oppashond Gaffel. Ze miste het hebben van een hond namelijk enorm, maar ze wilde niet meer vastzitten aan een eigen hond. „Soms is Gaffel er drie weken niet, soms zie ik hem iedere week en blijft hij slapen. Hij is bijvoorbeeld ook al vier keer met ons mee op vakantie geweest. Zelfs mee op wintersport”, aldus Lida, die de vrijblijvendheid van een oppashond erg prettig vindt.

„Ik vind het heerlijk als Gaffel er is. Het is zo'n blijde hond en daar word ik zelf ook vrolijk van.” De band met het baasje van Gaffel is erg goed: „We hebben regelmatig apcontact met elkaar. Ze stuurt dan leuke foto's van Gaffel of updates over hem”, vertelt Lida. „Ik zou het iedereen aanraden.”

Ook Wim (72) uit Heerhugowaard, gematcht aan oppashond Lola, is enthousiast over Stichting Oopoe. „Ik ben gek van honden, maar ik zag het niet meer zo zitten om zelf een hond te hebben nu ik in een appartement woon”, vertelt

Joke (77) uit Amsterdam met oppashond Freck.

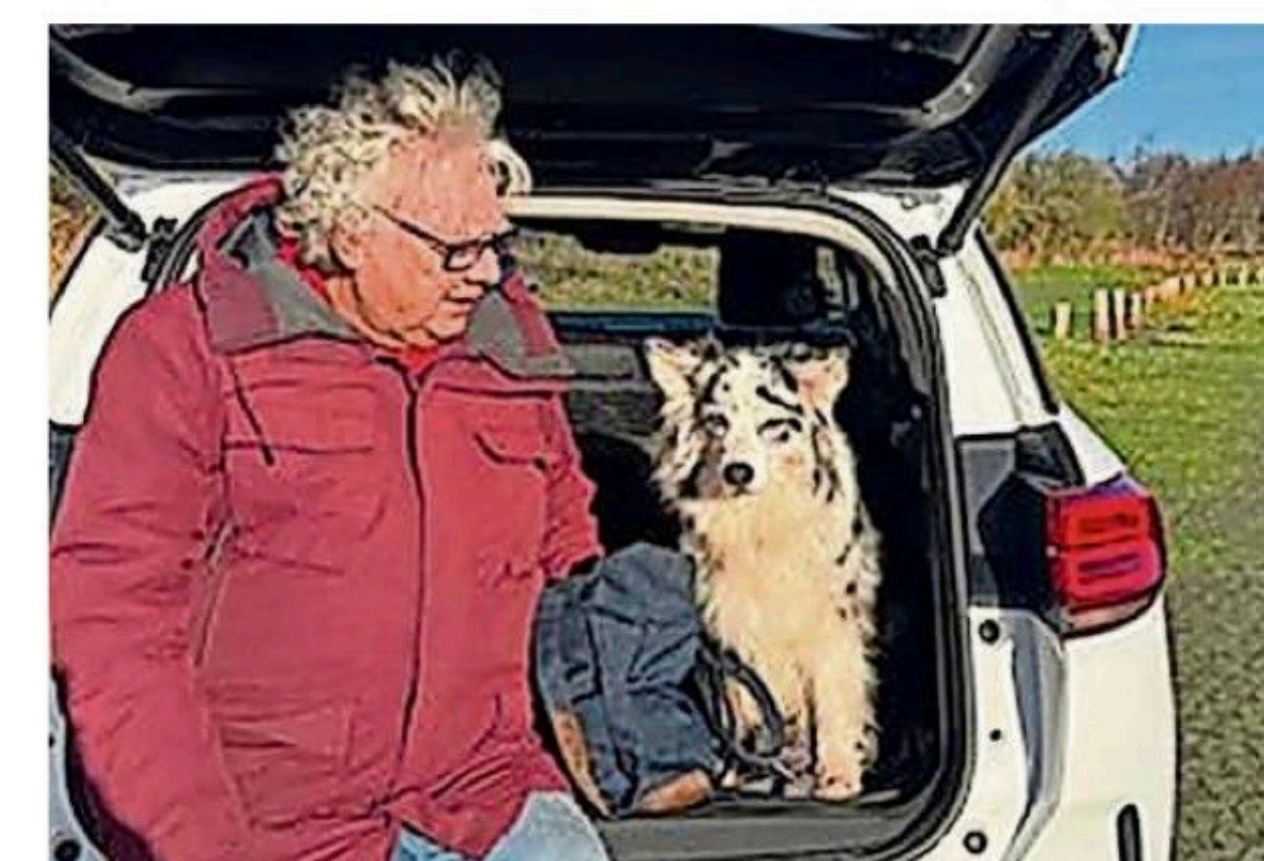
Wim. „Per toeval stuitten mijn vrouw en ik op de website van Oopoe en binnen twee maanden was er al een match.”

Lola komt in principe niet bij Wim thuis. „Ik merk dat zij zich in een ander huis minder prettig voelt. Ik wandel wel altijd lang met haar. Wind of regen; het maakt mij niet uit”, vertelt Wim.

Het contact met het baasje van Lola is ook uitstekend: „In die zes jaar hebben we de kinderen vanaf de geboorte zien opgroeien. Die

zijn inmiddels drie en vijf jaar oud.” Sinds Wim Lola als oppashond heeft, merkt hij dat zijn wandelingen veel gericht zijn: „Ik loop nu echt bewust en ik neem alles beter in mij op. Ik laat Lola lekker overal snuffelen en soms zwemmen. Het zijn voor mij echt een paar uurtjes genot”, aldus Wim.

Joke (77) uit Amsterdam is al ruim tien jaar gematcht aan oppashond Freck. „Ik zat al een tijd met de gedachte dat ik graag weer een

Wim (72) uit Heerhugowaard met oppashond Lola.

hondje zou willen, maar het paste niet in mijn leven”, vertelt Joke, die destijds mantelzorg was voor haar man. „Ik wist dat de zorg voor een hond dan ook volledig op mij terecht zou komen. Dat kon gewoon niet.”

Toen ze een advertentie van Stichting Oopoe tegenkwam, ondernam ze snel actie. Na het overlijden van haar man, diende Freck als grote steun voor Joke. „Ik had weer een levend wezen in huis dat gezelligheid. Ook was het een

stimulus om weer naar buiten te gaan en te wandelen”, vertelt Joke. „Freck betekent voor mij warmte, trouw, liefde en ook conditie.” Inmiddels komt hij al tien jaar iedere maandag en dinsdag bij Joke thuis. Het baasje van Freck probeert haar altijd zoveel mogelijk te ontzien. Ze brengt en haalt hem altijd. „Het is een fantastische oplossing voor mij”, besluit Joke. Het hebben van een oppashond is voor Susan (75) uit Heiloo, gematcht aan Charlie, een uitkomst

Carla (79) uit Alkmaar met oppashond Pleun.

geweest. „Na het overlijden van mijn man, wilde ik graag weer de gezelligheid van een hondje. Alleen stond het geregeld ervan mij een beetje tegen. Dit is voor mij eigenlijk perfect”, vertelt Susan. Charlie is twee keer in de week bij Susan, vaak in het weekend een dag en donderdag is hun vaste dag. „Ik kijk er iedere keer weer naar uit dat Charlie komt. Het is zo'n lief en toegankelijk hondje”, aldus Susan.

Voor Susan is het sociale aspect

met de baasjes ook belangrijk: „Het zijn mensen van mijn leeftijd en we hebben een hele goed klik met elkaar. Ik heb niet zoveel familie, dus dat is voor mij echt heel fijn”. Naast het contact met de baasjes van Charlie, heeft Susan ook veel mensen ontmoet tijdens het wandelen. „Mensen zeggen vaak: hé, ben je er weer? Dat vind ik zo leuk”, vertelt Susan. „Al met al is het een verrijking van mijn leven. Ik zou niet meer zonder willen!”

„
Soms is Gaffel er drie weken niet, soms zie ik hem iedere week en blijft hij slapen

Lida (67) uit Heemskerk